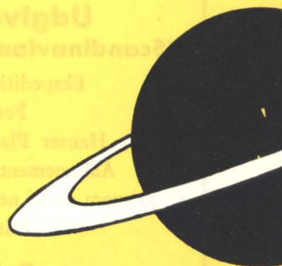
UFO NYT

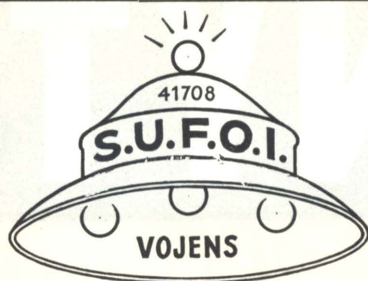

S. U. F. O. I.

Septbr. 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I.

(Scandinavian U F O - investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Hauser Plads 18, København K
Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Vagn Dybkær (stofbehandling)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt 161
UFO-NYT er sikret 164
Foredrag på kongressen 164
Spørgsmål og svar 166
Gamle kort 166
UFO-observationer over Skandinavien 170
Tragekomisk 174
Kosmologi 176

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Margrethevej 41, Vojens, telefon 4 17 08.

Kontaktudvalget:
Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, tlf. 061 7 11 49.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Vølundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.
Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.
Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Sjælland:
Holger Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.

Repræsentant for Fyn:
Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:
O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:
Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677
Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Fortsættes på bagsiden

 AKTUELT

Ought to be translated.

Ja, hvorfor ikke?

Kære hr. redaktør, først tak for bladet, og dernæst må det være mig tilladt at komme med et par spørgsmål. I en tid som af umådelig mange betragtes som ond, kommer der bl. a. fra Deres blad og andre, f. eks. M. R. A. (Moralsk Oprustning) lyse og rene toner, men hvorfor slutter ikke alle de, der kæmper for det godes fremgang mod målet: „Hvor Gud bliver alt i alle", sig sammen til et samlet hele?

Hør hvad Rosa Abrahamsen siger:

Hvorfor græder millioner?
Hvorfor frygter hele verden
for den næste store krig?
Hvorfor græder millioner,
mens et ligtog går forbi?
Hvorfor skælver mænd og kvinder
for en ukendt fremtids kår?
Hvorfor bærer drenge våben,
når de blot er seksten år?
Hvorfor er der folk som sulter?
— Spæde børn der lider nød?
Hvorfor går alverdens ungdom
mod en altfor tidlig død?
Hvorfor er der angst i verden,
hvor der burde være fred?
Hvorfor vokser hadets blomster
vildt på kærlighedens sted?
Det er dig, jeg spørger om det —
også du skal give svar,
vi kan ikke mere flygte
fra det ansvar, som vi har.
Det er ikke kun de store,
som forråder deres folk
— Også du går mod din næste
med din vantros blanke dolk.
Derfor vandrer hele verden
mod den næste store krig.
Derfor græder millioner,
mens et ligtog går forbi!
Derfor er der angst i hjertet,
hvor der burde være fred.
Derfor griber mænd til våben
og ta'r vore drenge med.
Men endnu kan freden vindes,
hvis hver enkelt *vil og tør,*
endnu kan vi nå hinanden
bag den endnu åbne dør.
— Lad dog kærligheden sejre,
det er livets største bud,
— alting kan vi endnu vinde,
hvis vi bare kendte Gud.

Rosa Abrahamsen.

— — —

Det er ikke første gang, vi stilles over for dette spørgsmål, og vi må slutte os til spørgeren og sige: „Ja, hvorfor egentlig ikke?"

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og MRA?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og anti atombevægelsen?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og regeringen?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og videnskaben?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og forsvaret?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og pressen?

Hvorfor er der ingen samarbejde mellem SUFOI og kirken?

Hvorfor — hvorfor — hvorfor — — !!!

Skaden er gammel! Den er at finde i de bestræbelser, der er udfoldet for at holde UFO-sagen mørkelagt. Det er paradoksalt, at det, forældre og skoler i generationer har indpodet børnene, nemlig at man skal være autoritetstro, i dag er ved at afstedkomme historiens største tragedie.

„Myndighederne" forholder sig enten tavse eller viger uden om, når de bliver spurgt, og dette tegn sluges råt, som et bevis for, at de flyvende tallerkener *ikke* eksisterer.

Fortsættes på næste side.

Vi kan intet gøre ved dette — vi har forsøgt — men nu må der andre midler til. Hvad disse midler vil blive, må fremtiden afgøre, når engang velfærdsstatens beregnende „kærlige greb" om masserne er løsnet så meget, at ilttilførslen til hjernen igen bliver normal og almindelig tænkning estimeret. Og når nutidens gamlinge forsvinder ud af billedet — det gælder både politiske, religiøse som videnskabelige uegnede, som gennem deres generationssnæversynethed og folks autoritetsindstilling hæmmer Homo Sapiens i at betræde den kosmiske vej!

Rumtidsalderen er oprundet, og mange mange ved, hvad det betyder. — Hver dag bringer sine nye afslørende fremskridt — men derfra og til at anerkende SUFOI som en ligeberettiget forhandlingspartner eller videnskabelig — politisk — religiøs — uddannelsesmæssig rådgiver — ja, der er unægtelig et stykke vej — et langt stykke vej.

Spørg derfor blot, hvorfor „man" ikke samarbejder med SUFOI!

Spørg, så vil I få at vide hvorfor — men spørg alligevel bare igen og igen — thi en dag vender bladet! Den dag må vi stille og roligt vente på. Da vil alt ændres, da kan man i sandhed tale om en ny verden. Men . . .

Indtil da frygter hele verden
For den næste store krig!
Indtil da græder millioner,
mens et ligtog går forbi!
Indtil da skælver mænd og kvinder
for en ukendt fremtids kår!
Indtil da bærer drenge våben,
når de blot er seksten år!
Indtil da er der folk som sulter
— spæde børn som lider nød!
Indtil da går alverdens ungdom
mod en alt for tidlig død!
Indtil da er der angst i verden,
hvor der burde være fred!
Indtil da vokser hadets blomster
vildt på kærlighedens sted!

H. C.

Hvis der i verden i dag var tilstrækkeligt mange mennesker, der højere ønskede deres egen lykke end andres ulykke, så ville vi i løbet af få år kunne leve i et paradis.

NICAP OG *kongressen*

NICAP har til medlemmer af kongressen (USA) udsendt en „fortrolig beretning" om organisationens UFO-forskning.

Mange kongresmedlemmer udtaler sig for en ændring af den hidtidige UFO-politik.

Nedenfor nogle udtalelser fra kongresmedlemmer.

Edgar W. Hiesteand fra Kalifornien erklærer i et brev af 19. 9. 1960, at der findes beviser nok for UFO'ernes realitet — selv om de er ukendte objekter — til at overbevise alle mennesker. „Hvorledes skulle fuldkommen offentliggørelse kunne skade?"

Kongresmedlem Wolf erklærer: Admiral Hillenkoeters forlangende om, at kongressen skal informere offentligheden om kendsgerningerne, støttes af mere end 200 piloter, raket- og radareksperter, astronomer, tidl. soldater og andre teknisk erfarne medlemmer af NICAP. „Jeg tror alvorligt, at man skulle prøve, fordi *deres* slutninger baserer sig på observationer på radar og fotografiske optagelser af skolede observatører". Han erklærer videre, at han står på NICAP's side, hvis det i 1961 kommer til en offentlig debat om UFO'erne.

General Chassin — Nato-forbindelsesofficer — erklærer: „Ethvert kongresmedlem er sikkert enig med mig om, at enhver fare for en tilfældigt startet krig — selv den ringeste — på enhver måde må forhindres. Derfor er det vigtigt, at ophæve enhver ubegrundet frygt for, at UFO'erne skulle være fjendtligsindede apparater. Efter at jeg har drøftet dette tema med mine kolleger, er jeg sikker på, at vi alle er overbevist om, at en omhyggelig gennemgang af materialet må finde sted".

Senator Goldwater, brigadegeneral i reserven, erklærede: „UFO's er en realitet. Hvis man spørger luftvåbnet herom, viger det uden om".

Senator Smathers sagde: „Jeg er ikke imod en offentlig debat. Offentligheden bør vide alt, som ikke netop berører nationens sikkerhed".

Kongresmedlem Moeller: „Alle kendte kendsgerninger burde offentliggøres. Frygten for det ukendte er altid større end frygten for det kendte".

Kongresmedlem Scott: „Offentligheden skal have alle kendsgerninger at vide, men således, at der ikke skabes panik Hvis man appellerer til menneskenes fornuft og ikke til dets følelser, tror jeg, at det vil gå godt".

Kongresmedlem Scherer: „End ikke kongresmedlemmerne har adgang til militære informationer. — Men dette er den store chance: at gøre en ende på al hemmelighedskræmmeri og netop under medvirken af NICAP.

„UFO-investigator" jan. 1961.
Oversætter: Slej.

NOTITS

Fra og med 1. januar 1962 vil UFO-NYT blive ekspederet fra eget forlag.

Alle henvendelser angående abonnement og ekspedition rettes fremtidigt til:

FORLAGET SUFOI

Hauser Plads 18, København K.

Forlaget, der er oprettet på ovennævnte adresse pr. 21. august 1961, er trådt i forbindelse med A/S Tysk Bogimport med overdragelsen for øje.

★

Måske vil det engang lykkes os at række både måne og stjerner med vore maskiner . . . nogen fysisk umulighed er det vel ikke, og da vil selve verdensrummet blive os fortroligt som en bukselomme. Men afstanden mellem næse og mund kan vi med alt dette ikke forandre.

Pastor Fjaltring i Pontoppidan: Lykke Per.

UFO-nyt SIKRET

Det er med stor glæde, vi kan meddele vore læsere og medlemmer, at UFO-NYTs fortsatte beståen er sikret — det er en enestående imødekommenhed, der er vist redaktionen.

Vi skal bruge flere penge, men det værste er overstået, og vi regner med, at der stadig er en del, som har besluttet at være med i denne hjælpeaktion, men blot endnu ikke er kommet på posthuset.

Hver enkelt giver vil i løbet af nogen tid få tilsendt en redegørelse — med denne vil følge diverse oplysninger både på nationalt og internationalt plan, så hver især må få de oplysninger, der er nødvendige for at følge med i udviklingen inden for Adamskis samarbejdskreds i det såkaldte „Get Acquainted Program".

Indtil da tak for tilliden.

H. C.

★

ATTENTION

UFO-NYT paraît pour la première fois en Français Son édition sera mensuelle si toutefois l' interêt porté est assez grand.

Etes — vous interessé, nous vous prious alors de bien vouloir passer votre commande au plus dôd — le prix est de 10 francs Belge on 1 NF les commendes peuveut être effectuées aux adresses suivantes.

Mme May Morlet, 13 Avenue des Bouleans, Antwer, Belgien.
Mme S. Berthaud, Villa „le 70 Jour", 1 rue Foch, Courseonles - cur-Mer, Frankrig.
SUFOI, Margrethevej 41, Vojens, Danmark.

Fortæl Deres venner om UFO-nyt

Foredrag på kongressen

Af Lejf Pedersen

Fortsat.

Medlemstallet står slet ikke i forhold til byernes størrelse, og det viser, at det er den personlige aktivitet, det kommer an på. Mange steder er grupperne koncentreret om bydele, ja endog om enkelte gader. Det viser igen, at det er den personlige indsats, der har gjort sig gældende. Vi så det f. eks. med Koldings store repræsentation.

Det fjerde punkt er: Udbred kendskabet til vore materialer! Vi har stadig en hel del. Først og fremmest har vi UFO-NYT, men vi har flere andre ting, bl. a. Telepati, Hiemenz: Jordiske flyvende tallerkener; vi har forskellige studiehæfter m. m. Alle disse ting er jo ikke blot lavet til at ligge i store stabler på hylderne. De er lavet, fordi medlemmerne har bedt om dem!

En stor del af det materiale, der er fremstillet, bliver somme tider ikke engang afhentet; men vi har det altså, og det er meningen, at det skal bruges! Jeg vil derfor henstille til jer alle at undersøge, hvilke materialer der findes, og hvilke I *har* brug for og *kan få* brug for. Ting, der ikke er tilstrækkeligt af, kan vi evt. skaffe.

Vi har indført det nye, at ældre numre eller årgange af studiehæfterne og UFO-NYT kan købes samlet årgangsvis til 10 kr. pr. årgang. Desuden har vi sammensat en bogpakke, der koster 25 kr., men indeholder 2 stk. Telepati, 2 stk. Hiemenz-hæfter plus en årgang af føromtalte hæfter — altså bøger og skrifter for mere end de 25 kr. Enkeltvis skal man naturligvis betale den normale pris; dog gives der rabat på mindst 3 stykker. Eks.: 3 stk Telepati koster 15 kr.; 3 stk. Hiemenz-hæfter 9 kr.

Punkt 5 hedder: Den samlede indsats. — Det er klart, at vi kun ved samlet indsats kan få indflydelse, og det gælder både grupperne ud over landet og de nye afdelinger i det øvrige Skandinavien. Kun når alle disse medlemmer fører vore tanker og ideer ud til offentligheden, når vi, hvad vi vil. Ligeledes er det vigtigt, at I alle slutter op om det kontaktudvalg, vi har dannet, og om dets beslutninger. Det er sådan, at kontaktudvalget repræsenterer jer, og I bestemmer selv, hvilken betydning SUFOI skal have, om det skal være en virkelig organisation eller blot en hyggeforening. Det sidste skulle vi nødig opleve.

Punkt 6: Økonomien. Det er næsten altid et uartigt ord, og jeg vil helst ikke spilde megen tid på det. — Selvfølgelig kan grupperne eksistere uden penge, men en organisation kan ikke arbejde uden midler. Pengene går ikke til løn til de personer, der udfører det arbejde, der nu engang skal gøres, for alle arbejder gratis. Blot skal udgifterne dækkes De ting, som vore medlemmer beder om, f. eks. retningslinjer, optagelsesskemaer, skal fremstilles, og det koster penge. Vi søger at holde disse udgifter så lave som muligt, men det er klart, at vi kun kan klare udgifterne, hvis medlemmerne betaler deres kontingenter og betaler dem til tiden! Visse ting kan spille ind og forsinke, f. eks strejker, men ellers håber jeg, det kommer i orden alt sammen. — De, der har en dårlig samvittighed m. h. t. betaling, kan henvende sig til vor regnskabsfører Irma Andersen. — I tilfælde af, at I skylder penge til SUFOI, modtager I ikke nye materialer, før det økonomiske er bragt i orden. Vi kan ikke udsende materialer, uden at der er dækning; det siger sig selv.

Punkt 7: Kontakten til pressen. — Det er klart, at et af vore formål netop er, at det, vi ved, og det, vi finder frem til, kommer ud til offentligheden, og pressen er nu engang den meddelelseskilde, som bringer stof ud til offentligheden. Derfor er det nødvendigt, at vi har en kontakt til pressen. I grupperne vil det naturligvis i hovedsagen dreje sig om den lokale presse. Husk på, at ingen blade er så små, at deres læsere ikke kunne ønske en orientering om de ting, vi arbejder med.

Hvis pressen ønsker oplysninger, som I ikke selv er i stand til at give, så er I velkomne til at henvise til enten H C, Frank Petersen eller til Sekretariatet.

Jeg vil heller ikke undlade at henstille til de gruppemedlemmer, der leverer materiale til pressen, at undersøge, hvorvidt dette materiale bruges i den form, det er givet. Vi har jo en del kedelige eksempler på, at givet stof er fremkommet i ret forvansket form, så man dårligt kunne genkende det.

Sker noget sådant, må man simpelthen lukke af. I tilfælde, hvor journalister ved, hvad de har med at gøre, og behandler stoffet på en anstændig måde, skal vi sørge for, at de får det stof, vi kan give dem Det er et led i udviklingen, hvilket I vist er enige med mig i.

Vi fortsætter vor forskning på en så reel basis, som vi kan, og I kender alle retningslinjerne. Vi har nævnt noget, der hedder studiegruppernes vejledning. Denne er vi i gang med at skrive. Så snart den er duplikeret, sendes den ud til grupperne. I vejledningen står alle de ting, som vi har brug for til at finde, hvordan grupperne fungerer bedst i alle henseender. Desuden omtales det stof, man kan bruge — og hvordan det fås.

Hermed har jeg omtalt de hovedpunkter, som gruppernes arbejde skulle dreje sig om fremover. I er altid velkomne til i alle tvivlsspørgsmål at rette henvendelse til Sekretariatet. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at hjælpe!

Slut.

★

Magnesium er livsnødvendigt

Ought to be translated.

I Brasilien har man fundet rester af magnesium efter UFOer. Magnesium er i øvrigt et bemærkelsesværdigt materiale. Det har den egenskab, at det meget let forøger antallet af mikroatomer i sin opbygning og meget let afgiver disse igen. Dette benytter man sig af i solbatterier, hvor sollyset optages af magnesiumet og afgives som elektricitet.

Magnesium hos planter.

Også i alle levende væsener spiller magnesium en vigtig rolle. Planternes grøntkorn, der indeholder en del magnesium, er i stand til at optage sollysets mikroatomer og at afgive dem igen til brug for opbygningen af organiske stoffer. Forholdet er nemlig det, at de store organiske molekyler kræver flere mikroatomer til deres opbygning, end de atomer, de er opbygget af, er i besiddelse af Og disse ekstra mikroatomer skaffer planternes grøntkorn altså fra sollyset. Når plantens organisme så får brug for energi til sin vækst, behøver den blot igen at adskille de store molekyler, og de ekstra mikroatomer frigives da igen som varme og energi.

Magnesium hos mennesker og dyr.

Opbygningen af dyrs og menneskers røde blodlegemer ligner meget opbygningen af planternes grøntkorn, og de indeholder således også en del magnesium, ved hvis hjælp de er i stand til at transportere ekstra mikroatomer rundt i legemet og afgive dem til brug for forbrændingen. Denne proces er dog langt mere indviklet end anført her, idet dyr og mennesker igennem føden optager organiske molekyler, som også frigiver deres ekstra mikroatomer under forbrændingen i legemet.

Hungersnød kan afskaffes.

I sommeren 1960 var det i den italienske avis „Corriere delle Sera" angivet, at det var lykkedes nogle videnskabsmænd i Svejts at fremstille kunstigt klorofyl. Også her spillede magnesium en fremtrædende rolle. Det må siges at være en af vort århundredes mest betydningsfulde opdagelser, idet man nu kan fremstille alle de næringsmidler, der overhovedet er brug for, således at hungersnød fuldstændigt kan afskaffes. Imidlertid ser det ikke ud til, at man gør brug af denne opdagelse. Årsagen kan være rent økonomisk, idet det er meget kompliceret at fremstille disse kunstige næringsmidler, og de kan da slet ikke stå sig i konkurrencen med landbrugsprodukter. Årsagen kan også være politisk, idet man måske ikke ønsker, at Kommunist-Kina skal gøre brug af opfindelsen.

Man er i nogen grad i stand til at regulere klimaet ved at udsprede magnesiumpulver i luftlaget. Det forekommer ganske naturligt, at magnesium også spiller en stor rolle for UFOerne.

Hans Lauritzen.

Lidt om Venus.

Nedenstående meddelelse er hentet fra det amerikanske tidsskrift „Spiritual Life". Meddelelsen fremkom inde i en større artikel.

Meddelelsen går ud på, at planeten Venus har en atmosfære.

Påvisningen skete, da Venus formørkede Regulus. Ved denne formørkelse trådte Regulus kun langsomt og udflydende frem bag Venus og beviste dermed, at Venus-randen ikke viste sig skarp på baggrunden, men syntes „oplyst" af de omgivende luftlag.

UNR - Slej.

Med venlig tilladelse fra

George Adamski – Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 65. *Jeg ser ofte et eller andet fare afsted, når jeg kigger på himlen, men dets hastighed er så stor, at jeg hverken kan se størrelse eller omrids. Kan det være en flyvende tallerken?*

Svar: Er det om natten kan det enten dreje sig om meteorer eller rumskibe, men er der nogen tvivl anbefaler jeg, at De ikke regner med dem. De eneste observationer, som jeg er villig til at anerkende som rumskibe, er de, hvor der ganske klart hverken er tale om vore fly eller naturlige fænomener. Hvis f. eks. et lys om natten står *stille* på himlen og så lydløst fjerner sig, kan man være temmelig sikker på, at man har set et rumskib; især hvis lyset pulserer eller skifter farve. Vi ved jo nemlig alle, at et fly ikke kan stå stille på himlen, og at de naturlige fænomener, vi ser på himlen om natten, er meteorer, som brænder ud, medens de raser gennem atmosfæren.

Om dagen turde jeg ikke påstå, at jeg havde set et rumskib, med mindre objektet var tæt nok på, til at der var detailler klart synlige og/eller foretog usædvanlige manøvrer eller fløj med hastigheder, som er uopnåelige for vore fly.

Hvis man kritikløst proklamerer, ethvert lys man ser passere nattehimlen, eller ethvert refleks om dagen, som værende et rumskib, vil en autentisk rapport, når den kommer, blive mistroet. I henhold til den post jeg får fra hele verden, kan jeg forsikrer Dem, at disse fartøjer ses og tæt nok på til at forveksling ikke er mulig.

★

Gamle landkort

Gamle landkort, som er fundet efter den 2. verdenskrig og for nogen tid siden offentliggjort i tidsskriftet „Fantastic Universe“ af zoologen Ivan T. Sanderson, viser, at vor jord allerede for ca. 5000 år siden kartografisk er kortlagt og tilsyneladende fra luften. Hvis det viser sig, at disse gl. kort er ægte, må en os ukendt før-græsk civilisation have besiddet en højtudviklet videnskab og være vidtberejst såvel på som over Jorden.

Forskellige NICAP-medlemmer har fremsat mulige formodninger om forbindelser med UFO's. Selv om dette er en ren spekulativ antagelse, så siger en landkortekspert, at kartograferingen sandsynligvis er sket fra luften. Arlington H. Mallery, en autoritet på området gl. landkort, tror, at disse kort, som kaldes „Piri-Reis-kort“ kun kan være fremstillet af en kreds af erfarne videnskabsmænd som har behersket såvel astronomi som topografi. Mallery sagde ved en diskussion på universitetet i Georgetown, diskussionen blev transmitteret af WGBT-radio: „Det er muligt, at de havde fly-apparater. Ellers kan vi ikke forklare, hvorledes de har kunnet fremstille den slags nøjagtige landkort“.

Mallerys oplysninger er blevet bekræftet af M. I. Walthers, tidl. korttegner ved hydrographisk kontor og Daniel Lineham, seismolog ved Boston College IGY. Daniel Lineham har deltaget i antarktiske ekspeditioner til udforskning af jordbevægel-

serne. Han siger, at lodskud har vist en overraskende nøjagtighed på disse kort. Da disse kort er projiceret på en måde, om ikke anvendes i dag, stiller de de lærde overfor en gåde. De viser den sydatlantiske kystlinie med beundringsværdig nøjagtighed. Dertil kommer, siger Mr. Mallery, at de optegner en del af den nu under is begravede antarktiske kyst, men også hver bjergkæde i Nord-Kanada og Atlaska — derunder også sådanne, som end ikke USA-hæren har på sine kort.

Piri-Reis-kortene skal være de ældste dokumenter, som er autentiske. Deres fulde værdi vil sandsynligvis først vise sig, når yderligere arkæologisk materiale foreligger.

I en artikel i „Flying Saucer Review“, London, uddyber W. Gordon Allan dette emne nærmere. Han er civilingeniør og var i den 2. verdenskrig radar-officer i den amerikanske marine. I dag ejer han 8 private radiostationer i USA og er meget aktiv i UFO-forskningen.

Om emnet har han skrevet en bog, der hedder: „Spacekraft from beyond Three Dimension“.

Jeg har altid haft på fornemmelsen, at menneskeslægtens historie på denne klode er lang og har været kvalfuld. Ofte er menneskeheden i løbet af tiderne blevet fuldstændig udryddet gennem gigantiske, kosmiske forstyrrelser af forskelligste arter. I denne følgerække af katastrofer har der udviklet sig civilisationer — adskilt fra hverandre — og civilisationer, der, hvad dygtighed i teknisk og filosofisk henseende angår, undertiden ikke har stået tilbage for vor nutidige kultur. Deres tankegang har delvis været os fremmed og ufattelig. Det er næsten, som om mennesket kun er en kolonisator på denne planet.

Naturligvis er det for mig en vidunderlig følelse, når jeg et eller andet sted støder på materiale, der kan bekræfte mine teorier. Piri-Reis-kortene er efter min mening af meget stor betydning for oplysninger fra den antikke verden. Deres alder kan meget vel være over 6000 år.

I Andesbjergene og på andre vanskeligt tilgængelige steder er der anlagt kæmpestore markeringer, der tydeligvis er bygget med henblik på at kunne ses fra luften. Jeg har altid troet, at de gamle kunne flyve enten med rumskibe eller med lignende fartøjer.

Piri Reis var en betydelig kartograf og tyrkisk admiral i det 16. århg. Mellem folkene havde han en slave som tidligere havde ledsaget Kolumbus på tre af dennes rejser. Han faldt som fange i Piri Reis's hænder. Han havde et landkort på sig, som skulle stamme fra Kolumbus. Ved hjælp af dette kort og 8 græske kort udfærdigede den dygtige Piri Reis et verdenskort.

Disse gl. verdenskort viser kysterne ved Syd-Amerika, Nord-Amerika og Antarktis, som grækerne kendte under navnet Antichthony. Efter at man havde undersøgt disse gl. kort gennem moderne projektionssystemer, viste det sig, at de var overraskende korrekte i næsten alle detailler — også hvad angår længde- og breddegrader. De antarktiske kort er særlig interessante, fordi det viser kystlinier, som nu ligger under is, men som for ca. 2000 år siden må have været isfrie. Det er temmelig sikkert, at disse kartografer alle har tilhørt et „team“ af videnskabsmænd, som har udøvet en vis kontrol, og som havde iagttaget stjernerne. Det var svært at tyde den benyttede projektion, men da det endelig lykkedes, viste det sig, at det benyttede system var det nutidige langt overlegen.

Mange detailkort viser partier, der først i det geofysiske år er blevet eftervist. Disse partier var „forsvundet“ gennem kosmiske forandringer, og i dag er de ikke mere synlige på Jordens overflade. Disse kort er nøje blevet undersøgt af USA-marinen med det resultat, at det må dreje sig om mindst 5000 år gl. dokumenter. Kolumbus må have været særdeles godt orienteret, da han var i besiddelse af sådanne kort.

Men hvorledes var det muligt at fremstille sådanne nøjagtige kort, der viser bjergkæder, som vi indtil i dag ikke har kunnet tegne ind på vore kort, men kun kunnet eftervise deres eksistens?

Kaptajn Mallerey, der som ekspert har undersøgelse af gl. kort under sig, siger, at det er klart, at polen den gang var isfri. De anførte bjergkæder i Nord-Kanada og Alaska er ved hjælp af disse kort nu fundet. Men hvorledes kunne disse gamle allerede den gang vide så nøje besked om disse bjergkæder? Vi kan ikke forestille os, at det har kunnet lade sig gøre uden ved hjælp af fly. En græsk legende taler om luftfartøjer, det samme gælder Bibelen.

Den store svenske opdagelsesrejsende A. E. Nordenskjöld (131—1901) var kartograf. Han brugte omtrent 18 år til at finde den den gang benyttede projektion. Han opdagede endelig, at man på kortet for Nord-Amerika kunne konstatere visse holdepunkter. Med denne nøgle kan enhver kortkyndig i dag tyde de urgamle landkort.

Til trods herfor lærer man stadig, at det er noget gammelt vrøvl, men der hersker ingen tvivl om, at man for 5000 år siden havde en helt utrolig viden, en viden som ofte slet ikke kan sammenlignes med vor. I dette område af utrolig viden må vi også indordne sandheden om UFO's.

Major Donald E. Keyhoe giver nogle flere oplysninger i sin bog „Flying Saucers: Top Secret". En commander Brent og en kaptajn Larsen i den amerikanske flåde viste Keyhoe en kopi af kortet og gav et resume af historien.

En tyrkisk flåde-officer sendte i 1953 Piri-Reis-kortet til den amerikanske flådes hydrografiske afdeling. I virkeligheden er det kun en del af et kort, der viser Syd-Amerika — Antarktis og Afrikas kystlinier. Piri Reis har lavet dette kort på grundlag af 8 gamle græske kort, og eet der har tilhørt Kolumbus.

Den amerikanske flåde fik bistand af kaptajn Mallery, som fandt interesse i kortet — først og fremmest på grund af den projektion, der var benyttet. Det tog mange år at finde ud af denne, og da løsningen endelig forelå, viste projektionsmetoden sig at være meget lig den almindelige mercatorprojektion. Kartograferne var overraskede over den gennemførte akkuratesse og brugte det til at rette fejl i deres nuværende kort, idet de fandt, at bjergkæder var blevet kortlagt i Nord-Kanada og Alaska, som først nu bliver kortlagt af US Army.

Flåden har været af den opfattelse, at det originale kort kun kan være blevet lavet så akkurat af *en verdensomspændende kortlægning, som daterer sig fra et tidspunkt mindst 5000 år tilbage i tiden.* Commander Larsen og kaptajn Brent fortalte også Keyhoe, at flåden havde benyttet seismiske måleapparater for at finde land under isen ved Antarktis og opdagede, at kystlinien var den samme som vist på Piri-Reis-kortet. Kun i det sidste par århundreder har man været i stand til at fastlægge korrekte afstande ifølge kaptajn Mallery og andre kilder såsom gamle kort.

Søfolk har tidligere haft teorier om ældgamle civilisationer, der var i stand til at konstruere de originale kort, og at en eller anden form for fremdrift i luften er blevet brugt. Man kom til det resultat, at fartøjerne muligvis var rumskibe fra en anden verden. Man ræsonnerede, at hvis der havde været en fremskreden race her på Jorden, måtte der findes tegn på en højt udviklet teknologi, såsom fabrikker, laboratorier, brændstof-raffinaderier og andet. — De fortalte Keyhoe, at de mente, at den øjensynlige høje videnskabelige standard uden et vidnesbyrd i form af udstyr enten skyldtes at en tidlig koloni var blevet afskåret fra den planet af en eller anden naturkatastrofe, før de havde modtaget udstyr — eller at racen var dannet af udstødte elementer.

Dette, sagde flåden, så ud til at vise, at UFO'er der kommer hertil vil have besætninger, som ser ud ligesom den race, hvorfra vi stammer. Med andre ord, mennesker. Dette, sagde de, ville være en stor hjælp ved kontakter.

Dette ligner meget Adamskis version, i hvilken de andre planeter har sat *misfornøjede* af her på Jorden uden udstyr til at forbedre deres kår.

Slei.

En detektorvarsling kan være en hilsen fra rummet, gør Dem altid den ulejlighed at se efter, om der er »noget på himlen«.

UFO-observationer
over Skandinavien

(Ought to be translated).

I tiden fra den 14. juli til den 11. august 1961 er der til SUFOI indkommet ialt 19 rapporter. Det ringe rapporttal skyldes, så vidt man kan se, udelukkende de dårlige vejrforhold, idet der har været observationer de dage, skydækket har lettet lidt.

De indkomne rapporter fordeler sig med 1 fra før 1959, 1 fra 1960 samt 17 fra 1961. Desuden er der en enkelt detektorvarsling. Det var min egen detektor, der den 15. juli kl. 1737—1738 klemtede svagt.

Der er til SUFOI så i alt indkommet 1605 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	334	rapporter
Fra 1959	786	rapporter
Fra 1960	273	rapporter
Fra 1961	212	rapporter
I alt	1605	rapporter

Det såkaldte kæmpemeteor har nu vist sig definitivt IKKE at være noget meteor. Der har imidlertid ikke blot været tale om eet objekt, men om flere. „Meteoret" har sikket været et moderskib. — Samtidig har der så været en del andre UFO'er nede i lavere højder og med vidt forskellige kurser. Vi har forøvrigt modtaget underretning fra Norge om, at objektet alligevel også er set derfra. Vi har siden sidst modtaget 5 rapporter fra den 21. maj, nemlig 1 fra Lov, 1 fra Hindsgaul, 1 fra Bornholm, 1 fra nærheden af Hjørring samt 1 fra Bremen.

Jeg vil tro, at Danmark har oplevet en hel del landinger inden for det sidste års tid, da der har været ret mange rapporter omhandlende objekter, der er gået helt ned. Her er endnu een:

Fru I. M., p. t. boende i en haveforening ved Ballerup, så den 29. juni kl. 2330 et meget stort, mørkt objekt forsynet med tre lys, og hvis konturer ikke nøjagtigt kunne konstateres. Det gik lodret ned til jorden. Da det nåede jorden slukkedes lyset. Der hørtes ikke på det tidsrum nogen lyd. Observatøren blev forskrækket og undersøgte ikke

N Norge S Sverige T Tyskland DV Detektorvarsling

MARTS		APRIL		MAJ		JUNI		JULI		AUGUST	
O 1	1	L 1		M 1	1	T 1	2	L 1		T 1	2
T 2		S 2	1 1 DV	T 2		F 2	1 DV	S 2		O 2	
F 3		M 3	1 1S	O 3		L 3		M 3		T 3	1
L 4		T 4	3	T 4		S 4		T 4		F 4	
S 5		O 5	1	F 5	1	M 5	1	O 5		L 5	
M 6	2 1S	T 6	2	L 6		T 6	1	T 6		S 6	
T 7	4	F 7	1	S 7	1 1 DV	O 7	2	F 7		M 7	2
O 8	2 1S	L 8	3 DV	M 8	1	T 8		L 8		T 8	3
T 9	1	S 9	3	T 9		F 9		S 9		O 9	
F 10	2S	M 10	5	O 10	3	L 10	1	M 10		T 10	
L 11	1	T 11	1	T 11		S 11		T 11		F 11	
S 12		O 12		F 12	1 1 DV	M 12		O 12		L 12	
M 13	1	T 13	1	L 13	2	T 13		T 13		S 13	
T 14	2 1S	F 14		S 14		O 14	2	F 14	1	M 14	
O 15		L 15	2S	M 15	1	T 15		L 15	1 DV	T 15	
T 16	1	S 16	1	T 16	1	F 16	1	S 16		O 16	
F 17		M 17	1 1S	O 17	1	L 17		M 17		T 17	
L 18	2 1 DV	T 18	3	T 18		S 18	1 DV	T 18		F 18	
S 19	10 3 DV	O 19	1	F 19		M 19	1	O 19		L 19	
M 20		T 20		L 20	1	T 20		T 20	1	S 20	
T 21	2	F 21		S 21	28 2S 1 T	O 21		F 21		M 21	
O 22		L 22		M 22	6	T 22		L 22		T 22	
T 23		S 23	2	T 23		F 23		S 23		O 23	
F 24		M 24		O 24		L 24		M 24		T 24	
L 25		T 25	1	T 25	2 DV	S 25		T 25		F 25	
S 26	1 1 DV	O 26	2 1S	F 26		M 26		O 26		L 26	
M 27	1	T 27	1	L 27		T 27		T 27		S 27	
T 28		F 28		S 28	1	O 28		F 28		M 28	
O 29	2	L 29		M 29	3	T 29	2 2 DV	L 29		T 29	
T 30	4	S 30		T 30		F 30	2 DV	S 30		O 30	
F 31	1 1 DV			O 31	2 DV			M 31		T 31	
43 + 6 DV		*36 + 4 DV*		*55 + 6 DV*		*13 + 6 DV*		*2 + 1 DV*		*8*	

sagen videre. En halv time senere hørtes ganske kort, hvad observatøren kalder en „jetagtig" lyd. Vejret var overskyet og tørt, men med torden i baggrunden.

Fra Store Binderup mellem Viborg og Aalborg ses den 6. juni kl. 0046 et hvidt objekt gå skråt nedad mod jorden fra ca. 50 grader over horisonten. Objektet havde skarpe omrids. På bagkanten af objektet sås små grønne flammer. Objektet havde en anslået hastighed på mellem 100—200 km/t og dets størrelse var som en lille ært.

Den 14. juli kl. 1845—1855 ses fra Amager af fru Inger Larsen et ovalt blankt objekt. Det var 10-øres-ort og flyttede sig næsten ikke. Efter ca. 10 minutters forløb forsvandt det langsomt opad.

Herr Jørn Jepsen fra Nibe har en ganske god observation den 20. juli. Kl. var 2240, da observatøren i zenith bemærkede et ærtstort rødt objekt, der i en lige linie fortsatte mod vest, hvor dets flugt endte ca. 10 grader over horisonten. Medens objektet var på vej nedad blev der 2 gange med nogle få sekunders mellemrum udskudt et lille objekt i retning mod sydøst. Samlet observationstid 20—30 sekunder. Objekterne blev også set med en kikkert 7x50. Der var et vidne.

Vi har også en rapport fra Skive, hvor Kai Ove Madsen den 1. august kl. 0022 sad og studerede Månen gennem en fotografisk tele, som giver 9 ganges forstørrelse. Han så da pludselig et stjernelignende rødt objekt, som bevægede sig med en rokkende bevægelse. Med telen sås objektet knaldrødt og rundt og med en tågering omkring. Objektet gik næsten lodret ned og forsvandt i horisonten mod øst. Hastighed: Lidt hurtigere end et almindeligt fly. Vejret: Klart og tørt. Samlet observationstid: Ca. 10 sekunder.

Fru Jacobsen fra Bagsværd så samme dags aften et objekt, der lignede Jupiter. Det bevægede sig først som en satellit med kurs vest-øst. Klokken var 2330, vejret var let skyet og tørt. Pludselig observerede fruen, at objektet stod stille. Senere satte det sig igang igen og fulgte samme kurs, for endnu engang at stå stille, denne gang i eet minut. Dernæst fløj det videre og blev usynligt, da det kom ind i Månens lys. Observationstid ca. 15 minutter. 4 vidner.

Vi har en usædvanlig rapport fra København. Et 30 mm stort objekt blev fra Aggersborggade set den 3. august kl. 2355. Der var ialt 8 personer, der iagttog objektet. Den lysende, cigarformede genstand blev også fotograferet af Carl Hansen, men desværre blev billederne kraftigt underbelyst, hvorved mange detailler er gået tabt. Objektet er dog kommet med på filmen som en lille, lysende streg. Carl Hansen fortæller: „Efter et UFO-møde kom vi op på gaden, og vi så straks en stærktlysende genstand lodret over os. Lyset pulserede meget langsomt fra svagt diffust til stærkt blåhvidt. Under objektet sås med mellemrum 3 meget kraftige lysglimt af 1 sekunds varighed. Objektet forsvandt langsomt opad og var væk kl. 0115. I kikkert kunne vi se, at der var ligesom en forlængelse af genstandens lys bagud. Selve objektet kunne ikke ses — kun lyset. — Man kunne se de drivende skyer under objektet. Desuden kunne man iagttage, at der var 2 skylag og et lag dis under objektet".

Dette objekt er sikkert et moderskib, idet både objektets størrelse og højde synes ret anseelig, foruden at formen selvfølgelig er der. Jeg vil næsten tro, at dette moderskib ligger over København endnu, idet jeg lige inden redaktionens slutning har fået en del rapporter indtelefoneret. Bl. a. skulle en hel bus fuld af passagerer den 10. august kl. ca. 0615 have observeret et objekt nær Amagers Øresundskyst. Samme objekt er set fra lufthavnen samt fra et andet sted på Amager. Desuden har jeg fået et par andre meldinger om objekter — også over København. Disse meldinger skal nu undersøges nærmere. Men jeg tror, at det så absolut kan betale sig at holde udkig i denne tid, idet jeg har det indtryk, at der er observationer såsnart der er huller i skydækket.

Nibe-gruppen er snart fast leverandør af stof til Rapportcentralen. Den 7. august var de på observationstur — ialt 8 personer. Da man først observerede noget var klokken 2356. Det man så, var et hvidt, lysende objekt, der gik fra vest mod øst. Dets hastighed var ret stor, idet det gik 110 grader af himmelbuen på 4 minutter, hvorefter det forsvandt i horisonten. Et minut senere iagttog man et kraftigt lysende objekt på den vestlige himmel med kurs syd-nord. Hastigheden var stor. Objektet passerede gennem Karlsvognen og forsvandt. Det var ærtstort.

Noget senere, da aftenens møde var slut, og man skulle til at gå hjem, observerede man endnu et ærtstort objekt, der med meget stor hastighed fløj vandret fra NØ—NV ca. 20 grader over horisonten. Anslået hastighed: ca. 2000 km/t. Klokken var da 0035 den 8. august.

Klokken 0040 ses på den nordøstlige himmel et 5 mm stort, dråbeformet objekt, der fra ca. 50 grader faldt nedad mod horisonten i en slynget kurs. Efter ca. 5 sekunder eksploderede det i et grønt lys. 1—2 sekunder efter sås noget, der lignede grønt støv, der hvor objektet eksploderede.

Endnu engang nåede man at observere noget. Kl. 0200 sås 2 uskarpe, hvide objekter, der fulgtes ad Hastigheden var stor. Kursen var SØ—NV.

E. Jensen.

Raketter og rumflyvning — Europa i rummet

(Ought to be translated).

Den mest gennemgribende og åbne diskussion, som endnu har været afholdt vedrørende synspunkterne i forbindelse med den aktuelle og sandsynlige europæiske sammenslutning af rumforskningsaktiviteter, skulle have fundet sted først på ugen i London ved et europæisk møde om rumteknologi, arrangeret af Britisk Interplanetary Society og Societé Francaise d'astronautique i fællesskab.

Skønt de indledende forhandlinger forud for det officielle engelsk franske regeringsforslag til et fælles raketprogram var blevet forelagt i Strasbourg, var London-mødet ventet at ville fjerne mange af tvivlsspørgsmålene vedrørende sådanne kooperative anstrengelser, som de sidste to uger havde vist sig at være på vej mod endelig vedtagelse af de store tilsluttede lande.

Formålet med mødet blev af organisatorerne fremlagt som følger:

At henlede opmærksomheden på følgende:

1. Fremtidige tendenser i rumfartens udvikling, i særdeleshed et overblik over fremtidige muligheder, Vesteuropas kapacitet taget i betragtning, medregnet videregående studier, d. v. s. problemer m. h. t. struktur og fremdrift, kontrolinstrumenter o. s. v, som ikke kræver særlig store beløb.
2. Tilpasning af rumfartsteknikken på civile felter, d. v. s. kommunikations og meteorologiske satellitter.
3. Rumfartsteknikkens virkninger, i særdeleshed dens internationale virkninger, på industriens nuværende struktur og niveau, dens politiske og økonomiske sider taget i betragtning.

Forsamlingen blev åbnet mandag den 26. juni af dr. W. R. Maxwell, præsident for BIS. Mandag og tirsdag blev de tekniske afhandlinger om de i punkterne 1 og 2 omhandlede emner forelagt, mens der om onsdagen blev diskuteret problemer vedrørende punkt 3.

Den samlede liste over afhandlinger er som følger:

New type of Navigational Satellite,
G. J. Broussaud, Compagnie General de Telegraphie sans Fil.

The Necessity for a Meteorological Rocket Network in Europe,
H. Faust, Deutscher Wetterdienst Zentralamt.

Dynamics and Engineering of Satellite Control Systems,
B. Stewart and P. A. E. Stewart, Advanced Projects Group, Hawker-Siddeley Aviation.

The Attitude Control of an Astronomical Satellite,
J. R. Fell, Elliot Brothers (London).

Digital Methods of Satellite Communications,
S. C. Ghose, EMI Electronics.

Arial Problems in Space Communication,
F. Charman, EMI Electronies.

The Blue Streak Propulsion System,
A. V. Cleaver, Rolls-Royce.

Comparaison Entre les Systems d'Alimentation des Moteurs d'Engins Spatiaux,
L. Melin, Société d'Etude et de Realisation d' Engines Balistiques.

Influence du Ballottement des Liquides sur le Pilotage des Fuseés Porteuses,
P. Polack, Société d'Etude et de Realisation d'Engines Ballistiques.

Cryogenic Supply Facilities,
J. B. Gardner, British Oxygen Co.

The Impact of Space Propulsion Technology on the Engineering Industry,

M. S. S. Hunt, Bristol Siddeley Engines.
Application of Electric Propulsion to Satellite Control,
P. C. McNeill, Elliott Brothers (London).
A Lightweight Solar Propulsion Unit for Transfer to a 24hr Orbit.,
P. A. E. Stewart and J. F. Swale, Advanced Projects Group, Hawker Siddeley Aviation.
Les Problémes d'Optimisation des Vaisseaux Spatiaux Propulsés par Plasma,
M. Colombani, SNECMA.
Application of Rotary Wing Techniques to Atomspheric Re-entry and Launch Vehicle Recovery Problems,
M. Kretz, Giravions Dorand.
Political and Economic Background to Space Co-operation,
David Price, Member of Parliament.
Space Engineering and European Collaboration,
Air Cdr F. R. Banks, Hawker Siddeley Aviation.
New Aerospace Technologies,
F. Vinsonneau, Société d'Etude et de Realisation d'Engins Balistiques.
A European Space Programme,
L. R. Shepherd, UK Atomic Energy Authority.
Legal Problems arising from a Co-operative Space Programme,
J. L. Weinstein, OEEC, Nuclear Energy Agency.
The Implications of not having a European Space Programme,
A. V. Cleaver, Rolls-Royce.
Fractical Uses of Space Vehicles,
G. K. C. Pardoe, de Havilland Aircraft.
Australian Contributions to a European Space Programme,
H. J. Higgs, Weapons Research Establishment.
The European Organisation for Nuclear Research (CERN),
Dr. Ir C. J. Zilverschoon, CERN.
US Co-operation in Space Research and Exploration,
Dr. A. W. Frutkin, US National Aeronautics and Space Administration.

— — —

Læg godt mærke til navnene (red.).

Flight, 29. juni 1961.

Gejstligheden advarer

I den tasmanske avis „Examiner“ udtaler Rev. Browning: „Hvis jeg blev bedt om at tie stille for den nationale sikkerheds skyld, ville jeg gøre det, men hvis luftvåbnet prøver på at gøre mig til en nar i den hensigt at dysse sagen ned, så er det ren og skær stupiditet“.

Rev. Browning henførte til en efterretningsrapport fra luftvåbnet, som siger, at det store moderskib og de adskillige små fartøjer, han iagttog over Cressy sidste oktober, var „fænomener skabt af Månen sammen med meteorologiske omstændigheder på det tidspunkt. (Se UFO-NYT juni 1961 side 108). Tilstedeværelsen af skyer der bevægede sig i forskellige retninger blev givet som grundlag for den officielle erklæring, men Rev. Browning udtaler, at de, der optog rapporten, tilbragte 1½ time i samtale med ham, og ikke een eneste gang, spurgte de om tilstedeværelsen af skyer. Rev. Browning fortæller, at andre vidner er blevet bedt om ikke at fortælle, hvad de har set.

„Examiner“ fortsætter med at citere, at Browning omtalte et brev skrevet af ministeren for luftvåbnet (hr. Osborne), der indeholdt oplysninger om, at hvis naturlige fænomener ikke kunne forklare iagttagelser, blev der foretaget afhøring. — „Hvorfor undersøgte de så ikke min rapport?“ spurgte Rev. Browning. Rapporten gør det klart, at luftvåbnet har noget at skjule“.

De af os, som tror, at Rev. Browning har set rumskibe fra andre planeter, må også være klar over det tunge ansvar, der hviler på myndighederne i ethvert land.

NZ—GAP.

Den største fejltagelse, lægerne gør sig skyldige i, er den, at de prøver at kurere legemet uden at forsøge også at kurere sjælen. Og dog er sjælen og legemet eet og burde aldrig behandles adskilt.

Platon.

Tragikomisk

Man spørger ofte, om der kan gives en grund for den officielle tavshed med hensyn til de flyvende tallerkener. Mon ikke det er sådan, at det ikke drejer sig om een enkelt grund, men en kombination af omstændigheder, som alle medvirker til at skabe en situation, som ville være latterlig, hvis ikke den netop var så rørende.

Den udbredte interesse for flyvende tallerkener daterer sig fra Kenneth Arnolds observation i 1947. På den tid bemægtigede pressen sig artiklen, og den blev sat stort op over hele verden, og der blev lagt langt større vægt på dens værdi som nyhed, end på dens betydning. Derefter fulgte rapporter af mange flere observationer, og en mode var opstået. Snart var alle blevet moderne og med i vognen. — Vittigheder og karrikaturer blev fabrikeret og offentliggjort, og hele sagen mistede den smule perspektiv, den havde, og blev i den offentlige bevidsthed noget helt uden sammenhæng og fordrejet. Som følge deraf blev det praktisk talt umuligt for en tilfældig iagttager at skelne mellem fantasier og fakta, og legender og spekulationer, som skød op som paddehatte og blev til „litteratur“ om emnet. Efter at have vadet rundt i dette morads et stykke tid, opgav de fleste mennesker at finde ud af det og dannede deres mening efter visse autoriteter.

Det klassificerede projekt. For de fleste mennesker kendetegner regeringen den højeste autoritet, men de fleste gør sig sjældent klart, at regeringen er bygget op af en hel mængde mennesker, som er eksperter indenfor deres specielle felt, men i høj grad er lægfolk indenfor alle andre felter. Hvis, der i regeringen opstår en ny situation, som ikke nøjagtig passer ind på noget bestemt kontor, da er spørgsmålet yderst hjemløst, indtil et nyt kontor bliver oprettet. Men oprettelsen af et nyt regeringskontor kræver lovgivning fra regeringens side og votering og udgifter af offentlige midler, som til gengæld må være officielt retfærdiggjort. Derfor er det unfair at vente et hurtigt svar af regeringen, når en situation udvikler sig, som tilfældet har været med de flyvende tallerkener. Det bedste, regeringen kan gøre under sådanne omstændigheder, er at lave et „bagdør“arrangement, som vi alle kender så godt, nemlig det klassificerede projekt. Men også dette er hasardspil, idet det er prædikatet for projekter, som giver positive resultater med svarene bundtet sammen i små nette bunker. Ellers falder projektet sammen og ender i glemsel.

De forenede Stater forsøgte denne sidste metode, men den gav bagslag gennem den uendelige serie af omstændigheder, som jeg skal forsøge på at udrede. Skønt jeg ikke på nogen måde er indblandet i „De Forenede Staters“ flyvende tallerken undersøgelse, ved jeg dog så meget om, hvorledes et sådant projekt arbejder, at jeg mener, min analyse har gyldighed.

Overdragelse af ansvaret. Ethvert projekt begynder med dets første direktiver eller referencer udfra hvilke den så udvikler sin strategi og udarbejder en passende taktik. Eftersom flyvende tallerkener så afgjort var noget, der hørte ind under luftvåbenets domæne, og da den store offentlige interesse for dem, resulterede i en syndflod af spørgsmål og krav om en forklaring på, hvad det var der foregik på himlen, var det ganske naturligt, at luftvåbenet måtte oprette et projekt med direktiver om at undersøge denne nye situation og at prøve på at blive færdig med det. Med sådanne direktiver var strategien naturligvis at samle aktuelle observationer og data og at rationalisere det så vidt muligt. Da det øjensynligt var bekvemmest at klassificere projektet, udviklede taktikken sig straks til at være temmelig ensrettet, således, at alle oplysninger gik ind, men ingen kom ud. Dette gjorde naturligvis mange mennesker kede af det og mistænksomme. Dette faktum blev pustet stort op, publiseret, forstørret og bygget op til et skummelt komplot, der holdt offentligheden i uvidenhed. Indenfor luftvåbnet, såvel som indenfor enhver anden større grundlæggende institution, har Parkinson's lov været i arbejde i nogen tid, og vi finder en hel masse høvdinge, men ikke alt for mange indianere. Ethvert job, stor eller lille, bliver uundgåeligt delegeret gennem mange ansvarlige niveauer indtil det til sidst ankommer til den laveste mand ved totempælen, som gør arbejdet. Som følge deraf, er den eneste, der virkelig er fortrolig med arbejdet, den laveste mand og hans umiddelbare tilsynsførende.

Fra tid til anden bliver der udarbejdet en rapport over, hvad der er opnået, og den begynder så sin lange trættende vandring op ad stigen, og da ethvert trin på stigen, efterhånden som man når højere op, er stadigt en lille smule fjernere fra det arbejde, der

virkelig bliver gjort, bliver der på hvert trin strøget af rapporten, de referencer, som de der finder uegnede, og til allersidst når en meget svækket version af den oprindelige rapport frem til den persons skrivebord, som fra begyndelsen har sat det hele igang. Hvis en oplysning bliver frigivet, er den næsten altid baseret på den skamferede version og ikke på det arbejde, der virkelig er gjort.

Denne situation bliver yderligere forværret, idet personalet i de forskellige afdelinger skifter, og derfor får de forskellige rapporter forskellig behandling, således at den tilsvarende „redigerede" version, der når frem til den øverste ledelse, er inkonsekvent og selvmodsigende. I tilfældet med de flyvende tallerkener har vi set alle disse faktorer i arbejde, så det forslår.

En fremmed situation. Det er nærliggende at stille spørgsmålet: Er den øverste ledelse ikke opmærksom på denne situation, og hvis de er, hvorfor gør de så ikke noget ved det? Svaret er meget simpelt — de ved det, men for at gøre noget ved det, måtte man gå udenom rangforordningen og ødelægge et tilfredsstillende system.

Systemet bryder kun sammen, når det står overfor en fremmed situation, hvilket sjældent sker, ellers arbejder det udmærket og effektivt. Det vanskelige ligger i, at tilfældet med de flyvende tallerkener i høj grad er en fremmed situation.

Det må huskes, at der til at begynde med kan have været en velbegrundet frygt for tallerkenerne, men denne frygt varede ikke længe. Det viste sig snart, at disse objekter ikke udgjorde nogen særlig trussel mod menneskeheden, og hvis de gjorde, var der praktisk talt intet, vi kunne stille op imod det. De kom og gik, som det passede dem, uden tilsyneladende at bryde sig om, enten vi så dem eller ikke. De var under fuldstændig kontrol, og vi var bare tilfældige iagttagere. Som følge deraf reducerede luftvåbnet dem, da de ikke indebar nogen trussel, til noget mindre væsentligt, og ønskede at slippe af med hele historien. Men der var ingen andre til at føre det videre, og luftvåbnet hænger stadig på den. Uheldigvis, da det klassificerede projekt i høj grad tog sigte på at „bortforklare" det hele, bragte luftvåbnet sig selv i den kedelige situation, at de ferniserede sig selv hen i et hjørne, hvor de nu må blive stående og vente til fernissen er tør. De pålidelige oplysninger, der kom ud af dette produkt, var i sandhed foruroligende, idet de stødte imod selve roden i vor konventionelle videnskab. Men der var ikke nok af den slags oplysninger til, at der kunne baseres en virkelig reformation af den videnskabelige tænkning på dem — der var kun nok til at skabe en ubehagelig følelse, som ikke var af det gode. Så naturligvis, jo mindre man talte om det, jo bedre, indtil man vidste bedre besked. Man kan ikke uden videre komme og sige, at lysets hastighed ikke er konstant overalt i universet, eller at Newtons lov ikke altid holder stik. eller at tyngdekraften slet ikke er nogen primær kraft.

Uvillige politikere. Embedsmændene sidder nervøse på deres taburetter og håber på, at en eller anden slags videnskab, matematisk eller eksperimentiel, vil bryde igennem og binde de løse ender sammen og bortforklare hele historien om de flyvende tallerkener, uden at rokke ved den konventionelle videnskab. Med andre ord, STATUS QUO er vigtigere end nye kundskaber. Imidlertid, da de ikke ejer svar på de spørgsmål, der allerede er rejst, skal de nok vogte sig for at indbyde til en ny syndflod af spørgsmål ved at indrømme noget som helst.

Der er endnu et faktum, jeg kunne tænke mig at beskæftige mig lidt med. Mange har undret sig over, hvorfor politikerne ikke har taget bolden op, men svaret ligger i selve det politiske begreb. Politikere har to interesser i livet — først, at vinde et valg, og for det andet, at gøre så godt et job som muligt ud af at repræsentere deres valgkreds. Ingen af dem kunne tænkes at gå igang med undersøgelse af flyvende tallerkener. Ganske vist sker det, at et medlem af regeringen stiller spørgsmål om flyvende tallerkener, foreslår at der bliver gjort noget ved studierne af dem eller endog fremkommer med et lovforslag om virkelig handling, men uden stærk offentlig støtte ville resultatet kun blive endnu mere ordskvalder i de officielle arkiver. Endvidere vil de fleste politikere, som er meget sensitive overfor offentlig reaktion, være utilbøjelige til at lægge hals til, på grund af den type publicity der har været omkring de flyvende tallerkener.

Af disse førnævnte grunde, mener jeg ikke, vi kan forvente nogen betydningsfuld oplysning angående flyvende tallerkener fra nogen regeringsagent. Det nærmeste, vi kan komme en officiel erklæring, er fra de få alvorligt arbejdende forskere, der er i regeringens tjeneste, som selv er tilfredse med, hvad

de finder ud af og villige til at risikere at blive dadlet af deres kollegaer, eller miste deres position og prestige. Oftest må disse folk vente, til de trækker sig tilbage fra regeringens tjeneste, før de føler sig fri til at fremkomme med nogen erklæring.

Til slut vil jeg, som en analogi, nævne historien om negeren, der i retten var anklaget for at stjæle kyllinger. Farmeren, hans søn og daglejeren bevidnede alle, at de havde set ham stjæle kyllingerne, men da dommeren foreholdt ham dette, grinede han bare og sagde: „Boss, jeg kan skaffe dobbelt så mange vidner, der ikke har set mig stjæle kyllinger". Jeg er bange for, at det er en typisk tankegang for mange mennesker.

Flying Saucer Review. Oversætter: Lilli Christensen.

KOSMOLOGI

Livet efter døden er nu!

Ought to be translated.

Fortsat

HIMMEL og HELVEDE.

Universets kloder er „himlen" for evigt liv. De kosmiske love, skabt af Den Uendelige, virker uafladelig og lader os fødes, hvor vor skæbne kan blive fuldbyrdet i dette liv. Vi skal spille alle roller i dette livets facinerende skuespil. Fra tåbens og narrens rolle — fra den personifiserede elendigheds rolle, fra lidelsernes og smertens rolle, fra tragikkens og den teatralskes rolle over hverdagslivets specifikke roller og til de største og mest krævende roller, der kan blive et menneske til del. Men for alle vore roller gælder det, at vi skal leve op til dem og udfylde dem på den plads, vi er sat. Graver vi vort talent i jorden — om også talentet kun blev en skilling, svigter vi — os selv.

Formålet med universet er liv! Uden legeme er livet, — som vi kender det — umuligt. Til en sjæl i udvikling hører et legeme. Såsnart sjælen forlader legemet, „sover" den og er ikke i stand til at udvikle sig.

Når jeg skriver „sover", må det ikke tages helt bogstaveligt. På en måde kan sjælen godt *opleve* i denne tilstand. Og den ved — før eller senere — at der er noget, den s k a l. Den er altid „på vej" — mod et nyt liv.

På sin udviklingsvej kommer den før eller senere til et punkt, da legemet til visse tider kan genere og være i vejen. Men det punkt behøver vi ikke at beskæftige os med, — blot bør vi stadig holde os for øje, at legemet, selv for væsener, der lever i langt højere dimensioner end vi, aldrig bliver overflødigt. Alle sjæle behøver et legeme. — Jo mere åndeliggjort sjælen bliver, des mere åndeliggjort, fint og fuldkomment bliver legemet. — Lad det ikke vildlede dig, at vi her på Jorden ser mange smukke og tilsyneladende fuldkomne skabninger, hvis ånd endnu sover.

— Generelt kan det således siges, at i samme stund vi dør, er vi på vej mod livet — det nye liv. Der er mange ting, der tyder på, at selv for vore tidsbegreber er „mellemtilstanden" uendelig kort i de fleste tilfælde. I samme stund, vi forlader vort legeme, ledes vi af en promte virkende naturlov mod den næste fødsel. Denne lov vil jeg i mangel af et bedre navn kalde for „livsprincippet". Livsprincippet er det samme princip, der får os til automatisk at søge efter moders bryst, såsnart vi er født — som får os til at vokse — og som helbreder os, når vi er syge. Enhver læge kan fortælle dig, at der, hvor sjælen drager livsprincippet bort fra et menneskes legeme, står lægerne magtesløse. Omvendt kan han fortælle dig eksempler på utallige „håbløse" tilfælde, hvor et kraftigt virkende livsprincip udrettede tilsyneladende mirakler. Livsprincippet er et åndeligt fænomen, som er så nær knyttet til sjælen, at når sjælen forlader legemet, bærer den livsprincippet hos sig. — Derfor kan vi aldrig dø.

Fortsættes.

De fleste mennesker beherskes af angst for sandheden — for så vidt sandheden da ikke tilfældigvis er nyttig for dem.

Henri Frederic Amile.

Jordbundne dataer fra det geofysiske år

„Der er intet mennesket er nærmere, end jorden under sine fødder — og næppe noget han ved mindre om".

Denne sætning kan læses i magasinet „Life International" i en ny serie, der hedder „Et nyt billede af vor planet". Et kommende nummer af dette magasin vil fortælle om Solens indflydelse på vor planet.

De, der er interesserede, henvises til at være opmærksom på dette nummer og ligeledes fra deres bladhandler prøve at få fat i det første nummer af serien (dateret 21. november 1960), fordi det indeholder nye kort over Nord- og Sydpolen samt Stillehavets og Atlanterhavets havbund baseret på opdagelser foretaget i I. G. Y.

Nye I. G. Y. kendsgerninger fortæller os om en 64000 km lang jordomspændende forskydningslinie (en bjergkæde), som udgår fra Sydamerika, derfra under Australien og tværs over det indiske ocean til Sydatlanten, hvor den forener sig med den midtatlantiske højderyg, der strækker sig til Nordpolen. I det sydlige Stillehav er den 4800 km bred og i atlanterhavet fra 480—1920 km bred. Denne undersøiske bjergkæde, der optager en trediedel af Atlanterhavets havbund, danner et enormt 48 km bredt pas, som former klipper, der antager en højde af 3,2 km. Langs denne midtatlantiske højderyg findes mange vulkaner 6000 fod under havets overflade, de „gløder i mørket og udspyder gasarter på de sydende vande". Nogle geofysikere mener, at Jorden i lang tid har haft travlt med at danne nye bjerge, og ifølge sagkyndigt skøn tiltager denne hvileløse aktivitet hastigt.

Med hensyn til vor planets oprindelse opgiver I. G. Y. forskerne på grundlag af de nye opdagelser den gamle teori om, at Jorden engang har været en glødende kugle, der langsomt afkøledes, til fordel for en teori, der siger det stik modsatte, nemlig at oprindelsen skulle skyldes kolde kosmiske gasarter.

Nye I. G. Y. kendsgerninger forstærker en anden teori: at hele Stillehavet bevæger sig i modsat retning af urvisernes bevægelse.

Dette lokale hjem for mennesker, som man engang troede solidt og uforanderligt — i sandhed midtpunktet for Gud og mennesker og kosmisk virksomhed — vides nu at forandre struktur og omgivelser. Endnu en gang driver videnskaben mennesket frem mod nye opfattelser af sig selv, sin Gud og sin planet.

Oversætter: Svend Larsen.

Noter af videnskabelig interesse

Da jeg faldt over denne bog, kunne jeg ikke begribe, at den ikke har fået den anerkendelse, den fortjener. Den skulle have været omtalt overalt i pressen, — og de videnskabsmænd, der muliggjorde dens udgivelse, skulle have haft en dybtfølt tak for deres utrættelige arbejde med at udbrede kendskabet til vor jords mysterier. — Bogen burde bruges som undervisningsmateriale i vore skoler. Den hedder „Een gang rundt om Solen", og er den første af sin art om de videnskabelige opdagelser, der blev gjort i Det Internationale Geofysiske År.

Forfatteren, dr. Ronald Fraser, er administrerende sekretær for „International Council of scientific Unions" — en organisation, som er ansvarlig for de verdensomspændende operationer i Det Internationale Geofysiske År. Det er hans beretninger om de mægtige foretagender, der har gjort så meget for at fjerne mange af de falske koncepter, der verserer i vore dage.

I kapitlet: „Den hvirvlende jord" taler dr. Fraser om magnetiske forandringer, — og hvordan man, ved at undersøge klipper og sten, har eftersporet den magnetiske forhistorie af vor jord. Han siger følgende:

„Den lettest tilgængelige fortolkning af disse observationer er at gå ud fra, at retningen af det magnetiske felt har vendt sig, ikke een gang, men mange gange i fortiden — med irregulære mellemrum af nogle hundred tusind år eller måske millioner. Her kommer de „flydende-kerne-teorier" i søgelyset igen. Det er tænkeligt, at retningen af magnetismen af en massiv klode kunne være underkastet sådanne pludselige ændringer, men bevægelsen i en flydende kerne kunne godt forandre sig således, at de magnetiske felter af en selvopladende dynamo fuldstændig kunne skifte retning.

Et andet punkt er, at disse ændringer i magnetismen af klipperne er en komplet ombytning, hvilket igen passer sammen med en flydende kernes evt. opførsel, hvis dens bevægelser er underkastet jordkuglens rotation".

— I kapitlet „De vandrende poler" fortsætter dr. Fraser:

Disse pludselige og hurtige ændringer i Jordens magnetiske felt, som ikke kan have taget længere tid end tusind år eller der omkring, er ikke den eneste overraskende begivenhed, der er røbet af de magnetiske forsteninger. Retningen, i hvilken aksen mellem de vigtigste polfelter på Jorden ligger, har også mærkbart forandret sig over æoner af geologiske tider. Derfor, hvis vi forestiller os, at depolfeltet var forbundet med Jordens rotationsakse i fortiden — som det utvivlsomt er i nutiden — kommer vi frem til det mærkelige resultat, at rotationsaksen kan flytte sig i tidens løb i forhold til Jordens landmasser og oceaner. Sagt med andre ord: positionen af de geografiske poler har vandret. — Dette betyder ikke, at Jordens rotationsakse, som har en skævhed på 23½ grad til en vertikal linie, har skiftet sin nøjagtige placering i rummet. Der er overvældende argumenter til at bevise, at retningen af den akse, hvorom Jorden drejer sig, er absolut uforanderlig.

Hvad det betyder, er, at Jorden, som vi nu anerkender som en plastisk klode hellere end en stivnet masse, hælder først til den ene og så til den anden side, trækkende kontinenter og oceaner med sig, så at det usynlige og uforanderlige spid, på hvilket den drejer, gennem tiderne har stukket gennem overfladen i vidt forskellige geografiske stillinger til nord og syd.

Sagen er, kort sagt, denne, at for 500 eller 600 millioner år siden lå nordpolen i Stillehavet. For 300 millioner år siden lå den i Japan — og i mellemtiden har den vandret over Asien til dens nuværende plads i Nordhavet".

— Inden vi forlader dr. Frasers spændende bog, vil jeg lige citere, hvad han siger om menneskefabrikeret klima:

„Det er en stimulerende fremtid, vi går i møde. Menneskene er ganske ubevidst ved at fabrikere et nyt klima på Jorden. De sender kulsyre ud i atmosfæren i stadig voksende mængder fra fabriksskorstene, industrielle anlæg, biludblæsninger etc. I øjeblikket strømmer noget i retning af 10 billioner tons kultveilte ud i luften hvert år, sammenlignet med et totalt atmosfæisk indhold af lidt under 3 trillioner tons. Ved dette århundredes slutning kan vi regne med en forøgelse af 50 billioner tons om året. Dette er nok til at indvirke på udstrålingsbalancen. Den enormt forhøjede procent af kultveilte i atmosfæren kan ventes at forhøje temperaturen på Jordens overflade. Konsekvenserne er vidtrækkende. De opvarmede oceaner vil blive nødt til at afgive en del af deres opløste kulsyre. Dette vil forårsage, at de bliver endnu varmere. De vil så begynde at skille sig af med store mængder af vanddamp. Nettoresultatet vil blive en drivhus-effekt af forstærket H_2O og CO_2. Polarisen vil nu begynde at smelte — og inden længe vil London, Paris og New York være oversvømmet af havvand.

Eksperter er allerede begyndt at overveje metoder til at holde kontrol med dette fænomen, så de kan regne ud, hvad vi har i vente.

(N. Z. Videnskabelige Rumforsknings Gruppe)

Oversætter: Florence Petersen.

ENGLEHÅR IGEN

Vi har for nogen tid siden fra såvel Melbourne som fra Adelaide modtaget beretninger om, at der er faldet store mængder af det såkaldte „englehår". Vor kontaktmand i Melbourne, M. P. Norris, erklærer at have set, hvorledes store mængder af dette stof svævede over havet og over det faste land, dog således, at intet af det faldt i vandet.

Beretninger fra Adelaide fortæller, at man der har set store mængder falde og sætte sig fast i telefontrådene. — Fra kysten så man store mængder svæve over havet. I dagene før beretninger fra Adelaide blev skrevet, havde man observeret et ukendt flyvende obj., men beskrivelsen af dette obj. var så unøjagtigt, at man ikke deraf kunne slutte, at det skulle dreje sig om et UFO.

Courrier Interplanetaire.

ÅRHUNDREDETS FOTOS

I 1952 arbejdede Ciampiero Monguzzi som mekaniker i Monza, nær Milano. Han var medlem af Edison foreningen i Italien. Den 31. juli samme år tog han på en bjergtur i Berina bjergene sammen med sin kone. Kl. ca. 0930 en morgen så de begge, hvad de ikke kunne undgå at kalde en flyvende tallerken, selv om de indtil dette øjeblik havde regnet det ord som en slags amerikansk pjat. — De lå på en gletsjer, da dette skete — på modsatte side.

Monguzzi var meget opsat på at forcere gletsjeren for at komme nærmere til objektet, men hans kone var skrækslagen og holdt ham tilbage, så han blev, hvor han var og tog en serie på syv billeder.

Det første viser tallerkenen hældende lidt til den ene side, med en luftantenne synlig; nr. 2 viser tallerkenen mere rettet op, og en person komme til syne på den ene side. Han bærer en slags dykkerudstyr med et hovedsæt som skjuler hovedet. Monguzzi bedømte personens udseende og størrelse til at være den samme som en gennemsnits-jordbos i rumdragt. I højre hånd bar han en slags lommelygte, som han inspicerede skibet med. På ryggen havde han en indretning i lighed med en „Walkie-Talkie“ med en antenne på. Han gik langsomt rundt om tallerkenen, medens Monguzzi tog endnu to billeder (3 + 4). Derefter forsvandt han om bagved tallerkenen. Den store antenne blev trukket ind (5), og skibet startede — uden en lyd — og relativt hurtigt. Monguzzi havde held til at tage yderligere to gode billeder af skibets start (6 + 7).

Hele sceneriet havde varet ca. 5 minutter. Det er sandsynligt, at Monguzzi var gået glip af disse fine billeder, hvis han var løbet over til tallerkenen. — Han og hans kone vendte tilbage til Milano med forvisningen om, at de havde taget „årets billeder“, og de lagde allerede planer om at sælge dem for store penge.

Mekanikeren viste dem til sine venner, til sin arbejdsgiver, og til nogle journalister. — Men ingen troede ham (husk dette var i 1952). De regnede ham alle for at være en svindler.

En kraftig uoverensstemmelse med Edison selskabet førte til hans eksklusion. Derefter mistede han sit arbejde, fordi hans arbejdsgiver var med i bestyrelsen.

De 7 billeder følger i de kommende måneder, det første bringes på bagsiden af dette nummer.

En forflyttelse.

Oberstløjtnant Lawrence T. Tacker, exponenten i den af US-Air-Force for kort tid siden startede benægtelses- eller tavshedskampagne, er blevet løst fra sit hverv som talsmand for luftvåbnet og forflyttet til Tyskland. Selv om der ikke foreligger oplysninger om grunden til denne forflyttelse, antager man, at det skyldes den strøm af protester, som er indløbet efter hans falske angivelser af UFO-problemet og den arrogance, hvormed han behandlede dette spørgsmål.

Hans efterfølger bliver major William Coleman — en hidtil ukendt officer.

Selvom Tackers forflyttelse ikke betyder nogen kovending i luftvåbnets opfattelse af UFO'erne, har det dog foranlediget NICAP til at bede statssekretæren i luftvåbnet om påny at prøve det af Tacker bearbejdede materiale for at korrigere alle enkeltheder. NICAP har endvidere anmodet om, at al censur vedrørende UFO'erne ophører.

De fleste protester indløb umiddelbart efter Garroway-udsendelsen den 5. 12. 1960, hvor Tacker og Keyhoe optrådte sammen i TV.

Tilfældige eller . . . ?

Udgiveren af *„Courrier Interplanetaire“* professor A. Nahon beretter, at en professor fra Ohio har meddelt ham, at han havde sendt breve til omtrent 50 universiteter i omtrent lige så mange lande og spurgt dem om deres mening med hensyn til „flyvende tallerkener“.

Et eneste universitet i verden, nemlig i Ægypten, havde svaret og meddelt ham, at de der havde haft mange observationer af flyvende tallerkener. „Men hvorfor fik jeg kun dette ene svar?“, spørger professoren. „Består der et slags internationalt forbud? Meget mystisk“.

Rumdragter og

marsmennesker

Ikke alene i ikke udforskede dele af Sydamerika findes nye spor af gamle kulturer, som bringer delvis og overraskende historiske data for dagen, men også Nordafrika venter på udforskning af gamle kulturfolk. Således formoder man, at man på højdeplateauet Hoggar-masivet i Saharas indre kan finde spor efter tre gamle fønikisk - atlantiske kultcentrer. Formodningen om disse gamle kultcentrer er dog ret vage, men man kender allerede klippetegninger i disse områder, som tillader at drage visse slutninger.

Hoggar-masivet beboes af Tuareg-folket, et stolt kriferfolk, som selv kalder sig Imohags. De er ørkenens gæstfrie folk, men spørger man dem ud om de gamle kultpladsers hemmeligheder, bliver de tavse og afvisende. Kun mellem venner beretter de om, at i Hoggar står „verdens og verdensaltets lys. „Menneskers høje visdom har der oprettet et fornyelsens fundament. Men tiden er endnu ikke moden, man må endnu ikke se dette lys. Noget nøjagtigere herom fortæller ørkenens sønner ikke.

Man har dog fundet henvisning til disse kultpladser i klippebilleder, som er afdækket af den franske forsker, Henri L'Hote (hans bog hedder: Klippebilleder i Sahara). Men der findes også klippebilleder i dette område, om hvilke Imohags intet kan sige m. h. t. betydning, eller hvem der har lavet dem. En italiener, Sahro Haganelli, som bor i den tunesiske havneby Spusse, mener, at disse indridsede billeder og inskriptioner stammer fra et ur-fønikisk folk og flygtninge fra det sunke Atlantis. — Han antager, at kontinentet Atlantis som følge af en kosmisk katastrofe er blevet truffet af en jordmåne nr. 2 og sunket. I denne katastrofes kølvand har en altopslugende vandflod sat de dengang frugtbare områder i Sahara under vand. Da flodstrømmen fra vest nåede ind i det nuværende Sahara, skal urføniker og atlantikfolk have reddet sig til Hoggar — angstens land — og der oprettet kultpladser.

De fundne klippetegninger viser delvis menneskelige skikkelser iført rumdragter. Ganske tydeligt ser man hermetisk tætsluttende linninger om hånd- og ankelled, bælter og kugleformede verdensrumshjelme. Imohags-folkets eventyr fortæller, at der i urtiden landede ikke-jordiske rumfartøjer på Hoggar for at redde de på Hoggarøen i panik sammentrængte overlevende fra den store (atlantiske) katastrofe.

Det ville være for tidligt at drage nøjagtige slutninger udfra disse i hvert fald teoretiske overvejelser, men overvejelserne viser tydeligt, at UFO-forskningen også må arbejde med på dette interessante og uafklarede område. Materialet, som nu drages frem, kan hjælpe os til værdifulde oplysninger om vore planetbrødres virke og opgaver i tidligere tider. Det er ikke usandsynligt, at vort videnskabelige arbejde netop gennem denne historiske synsvinkel kan modtage livlige impulser, som stadig større kredse af offentligheden kan forstå.

(Det omtalte område ligger i Sahara omkring 20 breddegrad og mellem 0. og 10. længdegrad. Tuaregfolket er høje, slanke berbere, meget europæisk af udseende. — Overs. anm.).

U. N. - Slej.

En undersøgelse er sikret.

NICAP meddeler, at man har forsikret, at en grundig undersøgelse af alle UFO-spørgsmål så vel som en undersøgelse i spørgsmålet om hemmeligholdelse vil finde sted i løbet af de næste 2 til 3 måneder.

Den officielle undersøgelse vil beskæftige sig med flg:

1. Bekræftede beretninger om UFO's fra erfarne militærpiloter, civile piloter, radareksperter og andre skolede iagttagere.
2. Gentage erklæringer vedr. UFO-iagttagelser og benyttelse heraf fra luftvåbnets side.
3. Alle NICAP's dokumenterede beviser for, at kongressen har villedt offentligheden og pressen, så vel som NICAP's klarlæggelse af, at hemmeligholdelse er farlig.

For at hindre, at luftvåbnet griber forstyrrende ind i denne undersøgelse, vil komiteens sammensætning ikke blive offentliggjort før resultatet af undersøgelsen foreligger.

UFO-Investigator - Oversætter: Slej.

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl. UFO-NYT.
Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

SUFOI - SEKRETARIAT
Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

STØTTEFONDEN

Tidligere indkommet	491,15 kr.
E. C., Silkeborg	10,00 kr.
B. P. Fritsche...	6,00 kr.
V. og E., Kolding...	1,00 kr.
Dagmar Nielsen	25,00 kr.
Eigil Hansen	10,00 kr.
I alt	543,15 kr.

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder .... 5 kr.

Foredragsserien 48 billeder .... 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, telf. 87 83 60.
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V. tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.
Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen. Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN:

Nyborg: K. Å. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lynge Petersen, Højevej.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Monguzzi billede nr. 1.

Se teksten side 179.

Rounborg Tryk-Skive